

det var Side 15 deri, ikke længere, medens Værket er paa noget over 500 Sider. Som Følge af, at han ikke er naaet videre i Læsningen, har han gjort sig skyldig i den frygteligste Vildfarelse og Misforstaaelse af dets Indhold. Det ærede Medlem har paa Side 15 læst en velvillig Udtalelse om frivillig Forsikring, en Udtalelse, som jeg billiger og altid har billiget. Jeg har været meget tilfreds med, at vi for Sygekasseforsikringens Vedkommende har skabt det frivillige System, som har virket saa tilfredsstillende. Det stemmer godt med danske Forhold og med Ønskerne herhjemme; det stemmer i alt Fald nu med den historiske Udvikling, og jeg mener, at der ikke er nogen Grund til at bryde den historiske Udvikling, men at der tværtimod er al Grund til, naar et System har vist sig at virke paa heldig Maade, at bygge videre derpaa. Men hvis det ærede Medlem havde læst videre i det omtalte Værk, vilde han have fundet stærke Indvendinger imod det Princip, som hans Parti eller visse Medlemmer af hans Parti har stillet sig paa — det har jeg en levende Erindring om —, nemlig Tvangsforsikringssystemet. Hvis det ærede Medlem havde læst videre til Side 23, vilde han have fundet følgende Linier, som jeg med den ærede Formands Tilladelse skal oplæse: „Et gennemført Tvangsforsikringsforslag rummer derimod ikke de *etiske Værdier*, for hvis Skyld man skulde revolutionere den nuværende Lovgivning. Man højner nu en Gang ikke voksne, frie Borgers Moral ved direkte Tvangsforanstaltninger, rettede mod den enkelte. Tvang og Etik har ikke meget tilfælles, og mindst af alt kan en almindelig Tvangsfolkeforsikring rose sig af sine etiske Værdier — de økonomiske Hensyn, Skattemønden stikker alt for tydeligt frem“. Disse Udtalelser vender sig jo direkte imod det Tvangsforsikringsprincip, som Medlemmer af det ærede Medlems Parti stadig er traadt i Skranken for. Paa samme Maade udvikler Forfatteren af denne Betænkning, Hr. Landstingsmand Steincke, hvorledes han maa modsætte sig Tanken om at bygge Invalidere, Alderdomsforsørgelse og deslige paa en frivillig Forsikring, som aldeles ikke vil kunne løse Opgaven paa en for Samfundet gavnlig Maade. Hvis det ærede Medlem var naaet noget videre, hvad jeg ikke bebrejder ham, at han ikke er, vilde han se, at Forfatteren saa langt fremme som Side 315 siger, at man vel kan begunstige, men ikke bygge paa en frivillig Invaliditetsforsikring som

Grundlag for en forsvarlig Invaliditetsforsørg.

Jeg maa tilstaa, at jeg heller ikke har gennemlæst alle disse 500 Sider, men jeg har alligevel været klar over, at den Tendens, som det ærede Medlem, da han citerede fra Side 15, syntes at glæde sig over, aldeles ikke er dette Skrifts Tendens. Det var derfor et lille Misbrug af denne Betænkning, det ærede Medlem gjorde sig skyldig i, da han mente at kunne dokumentere noget ved Hjælp af dette Citat, tværtimod er hele dette Skrift ganske naturligt en Paavisning af, at man ikke kan løse disse store Problemer hverken ved frivillig Forsikring eller ved Tvangsforsikring, og at det intet godt vil bære i sig, om man slog ind paa den Tvangsforsikring, som har været saa stærkt omtalt, men at den Vej, som den paagældende Forfatter utvivlsomt bygger paa, er den samme Vej, som er udtrykt i det Lovforslag, jeg her har den Ære at anbefale Tinget.

Hvorvidt Udgifterne skulde være i den Grad skræmmende, at man ikke burde indlade sig paa det, maa jeg henstille til nærmere Overvejelse af ærede Medlemmer, men, som alt sagt, jeg tror, at de Midler, som kræves til Gennemførelse af denne Reform og for øvrigt til flere Reformers, som burde gennemføres i den kommende Tid, i Virkeligheden er sikrede gennem den Reduktion af Udgifterne til sociale Formaal, som nu efterhaanden foregaar. Hvis man i øvrigt har Villighed dertil, vil man ganske utvivlsomt meget snart kunne løse disse Spørgsmaal, som er i høj Grad paa-trængende, og om hvilke jeg ved Lovforslagets Fremsættelse fremsatte nogle Udtalelser, som det ærede 5te Medlem for Sorø Amt omtalte, men som jeg ikke synes, der er Grund til at opholde sig over som særlig mærkværdige. Det er en betydelig Ulykke for en Række Medborgere, at vi ingen saadan Lovgivning har, og det vilde være en Lindring og Lykke for talrige, om en Lov som denne kan gennemføres.

Det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Hegelund-Lange) har ikke rigtig Tillid til de Beregninger, som dette Lovforslag bygger paa; han vendte tilbage til Lovforslaget om Ændringer i Sygekasseloven og hævdede paa ny i Gaar, at i den Lov om de kronisk syge, vi tidligere har beskæftiget os med, var der regnet galt, saaledes at den vilde blive 10—20 Gange dyrere end beregnet. Det vokser stadig for det ærede Medlem. Ved Sagens